

ננו שבתאי שני שירים

רוצה לכתוב

הוא בְּאֵמֶת רוֹצֵה לְכַתֵּב לוֹ
יִצְרֵת מוֹפֵת
מַעַל כָּל הַזְּמַנִּים וְעַל חֲמַת אָפֶס שֶׁל
הַדַּעְתָּנִים –
הַגִּיעָה עַת הָעֵט וְעַת הַדַּעַת!
וְהוּא עָט עַל הַנִּיר
נִמְר אֹר פָּרָא
בְּתַחֲפֹשֶׁת סְקָאִי
שֶׁהוּא רִכַּשׁ לוֹ בְּאַקְדָּמוֹן
הוּ, אִיזָה בְּזִיוֹן, אִי אִי
אָחִי, חֲבֵל, חֲבֵל'הָ עַל הַזְּמַן
גַּם עַל הָעֵץ אֲבָל
בִּינְתִים הוּא בּוֹנֵה שֶׁלֶחַן
וְ–
יִחְסִינוּ לְ
אָן?
צָחוֹק צָחוֹק, אֲבָל אֲנִי
כִּבְרֵי מִזְמַן
(וְלֹא בְּזָכוֹת שׁוֹם אֲבִיךָ)
מִצָּאֵתִי לִי
ת'שְׁבִיל הַמְסָמָן לוֹ בַּמִּפְּה בְּדָרְךָ אֵל הַ–
דְּגִדְגָן
שׁוֹאֵל הוּא אֶת עֲצָמוֹ

אם הוא קָיָם
(הַסְּמַחְטָה בָּאָה לִי אִזּוֹ כְּשֶׁבְּהִינוּ אֶל
הֵימָּה)
וּבִינְתִים קָם
לְמַחוֹת עָלַי
אִיזָה דְּקוֹת
לְמַדֵּט
אֶת כָּל הַכְּשִׁלוֹנוֹת
בְּדָרְךָ
לְכַבּוֹי אֹרוֹת
סְמִטוֹחָה?
אֲנִי אוֹמֵרֶת שֶׁזֶה בִּיךָ לְהַזְדַּיֵן
וְלֹא עִם מָה שְׁאִין
גַּם אִם נִגְמַלְנוּ, יֵאֱלֶה שׁוֹה!
תְּבִיא כִּבְרֵי אֵשׁ וַיִּנְעֹשׂן אֶת מָה
שֵׁשׁ
זֶה לֹא חֵיב לְהִיוֹת כֹּה מְאֹשׁ
וְאִם זֶה כֵּן
תְּכַתֵּב עַל זֶה רַק שִׁיר קָטָן
תִּקַּח דְּגָמָה מִהַיִּפְנִים אֶף אֶחָד לֹא מֵת
עֲדִין
מִפְּרִיחַת הַ–
דְּבִדְבָן

אָחַר כֵּךְ כָּתַב עַל הַירוּשִׁימָה
אִם מִשׁוֹם מָה לֹא יִהְיֶה מְרִשִׁים
אֲזִי קַח אֶת גִּילְמָן אֶל הַמְדוּרָה
וְתַעֲשׂוּ כְבוֹי צוֹפִים
(אִם הַהוֹרִים מְרִשִׁים)

כִּי זֶה פְּשׁוּט

לֹא עוֹבֵד

כִּי

זֶה פְּשׁוּט

לֹא כְמוֹ לְמוֹת בְּצַרְנוֹבִיל

פְּצַצַת הָאָגוּ הַמְתַקְתֶּקֶת שְׁלֶה

גַּם בֶּן מִסְכָּנָת

אֲזִי אוֹלֵי תִהְיֶה מְתוֹק

כְּמוֹ שֶׁהַבַּאֲתָּ זַנְגוּיִל

וְשִׁתִּינוּ תֵּה

כְּשֶׁעוֹד הִיָּה מִתֵּר חֲפָשִׁי

לְהַתְבַּטֵּא

וְאִם גַּם זֶה בֵּינֵתִים לֹא בְרוּר
אֲזִי כַּמָּה שְׁאֲנִי אוֹהֶבֶת נְמִרִים
חֲצִי מֵאֲלָפִים שְׂמִינִית מְעֲלָפִים
וּבִאֲמַת שְׁחַפְצָה בִּיקָרָם
מִמָּה יִחִיו וְאִם יִבִּיעוּ אֶת עֲצָמָם
שְׁלֹא יִרְגִישׁוּ מְאִים

וְשִׁיחִיָּה לָהֶם נְעִים וְחֵם

פְּשׁוּט תִּהְיֶה חָכָם

אִם לֹא אֲזִי רַק

תּוֹדָה לְאֵל שְׂרָק

עֶקֶץ אוֹתָהּ יִתּוֹשׁ וְאִתָּהּ חֵי

בְּצַד הַטּוֹב שֶׁל הַגֶּדֶר

בְּלֶה בְּלֶה בְּלִי בְּלִי כְבוֹשׁ,

שְׁנִיָּה, בָּא לִי

עֲטוּשׁ

אֲזִי אֵל תִּקַּח אֶת זֶה אִישִׁי, זֶה רַק

בֵּינֵינוּ, גָּבֵר —

עַל הַזֵּין שְׁלִי!

פרח שלי

אֵט אֵט קִטְפוּ מִמְּנֵי אַנְשֵׁים
עָלִי כּוֹתֶרֶת שְׁשָׁמָם
מְשׁוֹרֶרֶת
אֲבָקָנִי וְחֻנְקָנִי
"אֵת – אֵת"
(חֲכוּ רַגַע, רַק אֲרַגַע
בְּעֵרוּגָה...)
אוֹהֶבֶת לֹא אוֹהֶבֶת לֹא
הִיָּה
לֹא מְשׁוֹרֶרֶת
נִהְרָגָה בְּטִיּוּלִים תְּמִימִים שֶׁל מְגִדִירֵי
צָמָחִים
יָד נִשְׁלַחָה אֵלַי
קְרָאתִי
וְאוֹלֵי זֶה הַיּוֹרָה וּמִי יִשְׁמַע

חֲבָקָנִי וְנִשְׁקָנִי
לֹא בְּמִים, מִי הִדְמוּיִים
לֹא בְּצַנּוֹר, אִם יֵשׁ חַיִּים
בְּפִדְמָנָה, בְּשַׁעַת הַדְּמוּדוּמִים
תְּלוּשָׁה מִהֲגֻנָּה, דְּמוּמַת מִבֶּט הַרְמָתִי
רַק לְבָדֵק

השיר "פרח שלי" פורסם במוסף "תרבות וספרות" של הארץ, אך נפלו בו טעויות. הוא מובא כאן במלואו ובגרסה מתוקנת.